મનલગન

યાને

ગુલાબે ગુલશન

ઉર્ફે

બાહારે ગુલશન.

ભાગ પેહેલો, બીજો, ત્રીજો, ચોથો,
પાંચમો અને છઠ્ઠો.

મુંબઈ:
"ભુલેશ્વર છાપાખાનામાં" છાપ્યું.

ઇ૦ સ૦ ૧૮૯૩.

ધિ ભૂલેશ્વર છાપાખાનું.

[ઠેકાણું ભુલેશ્વર રસ્તો.]

ગુલાબે ગુલશન.

ભાગ ૧ લો.

ગઝલ.

શાનમે અલ્લાહકી મતલા વો હૈ દીવાનકા,
જયેસે બીસમીલ્લા ફાટક હયે ખુવા કુરઆનકા;
ઝીક્ર દર મીસરેમે આયા હયે ખુદાકી શાનકા,
લોગો બયેતુલ્લા મતલા હયે મેરે દીવાનકા;
હુસ્ન મતલા હયેગા અયે નુરને નબીકા વસ્ફ હયે,
કઓલ બેશક સચ હયે યે મેરે મહોમ્મદ જાનકા;
બોલા કાગઝસે કલમ યે ક્યા જબ લીખને લગે,
રોબસે હરફોંકે દીલ દરજતએ હર ઇન્સાનકા;
આરઝુ દીલકી યે હયે ઉમદમ પઢું યાસીન ખુદ,
રૂમઝા મેલા ન હો સાહબ મેરે ઔસાનકા;
જો નબીકી આલ ઓર અસહાબકા દુશ્મન હયેબી,
દીન દુનીઆમે ઉસે રૂત્બા મીલા શયેતાનકા.

ગઝલ.

જલવા દીખલા હમેં મેરાજ કે જાનેવાલે,
નઝરે લુત્ફ ઇધરકર હકકે બતાને વાલે;
તુજસે હમ માંગનેહું હાજત ઇમાં શાહા,
આસયુંકા ગમે માહશરસે બચાને વાલે;
લે ખબર બહેરે ખુદા જાન લબુંપર આઇ,
ગમ હમકો ગએહું અશક બાહાને વાલે;
યા નબી રોઝ ઝીયારત તેરી કરતેથે મુદામ,
કેસે ખુશ બખ્તથે વોહ અગલે ઝમાને વાલે;
જલદ કર ઇસ દીલે વીરાંકો ભી આબાદ,
બહરે લીલ્લાહ મદીનેકે બસાને વાલે.

ગઝલ.

નેસ નાબુદ હુવા હું મંએ ફનાસે પેહેલે,
મરચુકા અયે મલેકુલ મઓત કઝાસે પેહેલે;
ઉસ્તખ્વાં બાદે ફનાભી ન મેરે હોંગે તલફ,
ઉડકે આયે ગો સગે યાર હુમાસે પેહેલે;
મરઝે ઇશ્કમે કી બાદ મસીહાસે રૂજુ,
રખલીયા લીખકે કફન ખાકે શફાસે પેહેલે;
યાદ ફરમાઇયે અગર બઝમમે અપની વો ગુલ,
ઉડકે પોંહાંચે યે હવા ખ્વાહ સબાસે પેહેલે;
ઇસ તરેહ ફએલકે સોતેથે શબે વસ્લમે કબ,
થોડે થોડે હુવે જાતેથે હયાસે પેહેલે.

ગઝલ.

અયે મેરે ખ્વાજા પીઆરે લે ખબર,
દીન દુનીઆકે સહારે લે ખબર;
હો રહાહું ઇશ્કમે તેરે અસીર,
અયે મેરે પીઆરેકે પીઆરે લે ખબર;
દો જહાંમે બાદશાહી હયે તેરી,
ગોસ આઝમકે દુલારે લે ખબર;
અર્શસે લે ફર્શ તક તેરી હયે ધુમ,
અયે મહમ્મદકે પીઆરે લે ખબર;
સબ મલાયક હુરો ગીલમા યું કહે,
અયે બની હાશમકે પીઆરે લે ખબર;
અપને હાતોંસે પીલા દો મએ મુજેહ,
સાકીયે કૌસરકે પીઆરે લે ખબર;
આ પડા દરપર તેરે મીસ્કી ગરીબ,
ખ્વાજા ઉસ્માકે પીઆરે લે ખબર.

ગઝલ.

રાહત શબે ફીરાક ન પાઇ તમામ શબ,
પેહલુથા ઓર દરદ જુદાઇ તમામ શબ;
કરતા ગીલા વીલાસમેં કયા દરદ હીજરકા,
યક બાત ભી તો યાદ ન આઇ તમામ શબ;

ઓસા જો લે લીયા તો વો શરમાએ ઇસકદર,
તા સુબ્હો ફીર ન આંખ મીલાઇ તમામ શબ;
આફતમેં જાન શમઆકીથી શામ વસલસે,
મંએને જલાઇ ઉસને બુઝાહી તમામ શબ;
ફુરકતકી શબસે સહર ખામોશાંકા લુત્ફ ઉઠા,
ઘડયાલકી સદા ભીન આઇ તમામ શબ;
ઠેરે ન ઊસકે હુસનકે આગે કીસી તરહ,
ઊઠ ઊઠકે મેને શમઅ જલાઇ તમામ શબ.

ગઝલ.

જોશ જુનુમેં રાત દીન સબસે રહા અલગ અલગ,
મંએહું જુદા અલગ અલગ લોગ જુદા અલગ અલગ;
મેને બલાએં લેનેકો હાથ બહડાયા જબ ઉધર,
મોહકો ફીરાકે યારને મુજહસે કહા અલગ અલગ;
શમઆ જલાને આયેહેં આજ વોહ મેરી કબરપર,
ચલીયો ખુદાકે વાસ્તે બાદે ફના અલગ અલગ;
ખાકહો ઝીનદગી ભલા તેરે મરીઝે ઇશકકી,
મેં હું દવાસે દુર દુર મુજસે દવા અલગ અલગ;
સદર વોહ કમ નસીબ હું હીજરમેં ગર ઉઠાઉં હાથ,
બાબે કબુલસે રહે મેરી દુવા અલગ અલગ.

ગઝલ.

મુછતેભી નહી કયું રોતે હંયે રોને વાલે,
કેસે બે દરદ હેં આરામસે સોને વાલે;
લાશ ઠહકરાકે કહા ખુબ તુજેહ ચેન મીલા,
દેકે જાન ઓ મેરે આરામસે સોને વાલે;
મુતસીલ મેરા જીગરભી હે ઝરા દહયા ન રહે,
દેખઓ તીરે નઝર દીલમે ચુભોને વાલે;
ગીરયે શમાપે ગા ગીરયે શબનમપે નઝર,
દીલમેં કયું તુખમ વફા બોગ એ બોનેવાલે;
બે તેરે ચેન મુજે આઇગા કયું કર શબકો,
બાંએ ગરદનમેં મેરે ડાલકે સોને વાલે.

ગઝલ.

પાએ ઝંનજીર દીલા ઝુફ દુતાકા દેખા,
ઇશક બાઝુકો ગીરફતારે બલાકા દેખા;

રૂખ તેરા જલવેનુમા હુસન અઝલકાહે સનમ,
ઉસને દેખા તુજે દીદાર ખુદાકા દેખા;
મુફતમેં જાન ગઇ વસલકી ઉમીદમે હાઇ,
મુજકો પાબંદ સદા શરમોમો હયા કોદેખા;
બે વફા તુને વફા કુછભી ન કી હમસે કભી,
હમને કયા કયા ન સીતમ તેરે જફાકા દેખા;
ઝાહેરા લુત્ફ જતા કર મુજેહ મારા તુને,
હુસન ઇ ખલાક તેરા યાર દગાકા દેખા;
હો ગયા પેહલે ફના હોનેકે ફાની ઝામીન,
શેવએ આહલે રઝા આહલે ફનાકા દેખા.

ગઝલ.

જબ ગેરપે ઇસ તરહાંસે એ દાદ કરેગે,
તબ યાદ રહે હમકો બેહાત યાદ કરેગે;
ઘર બેઠકે ગેરકે ઉનેહ શાદ કરેગે,
હમકો નહેં સાહેબ હમેં કયું યાદ કરેગે;
કબ લાઓગે તશરીફ યાહાં એ શાહે ખુબાં,
કબ ખાનએ વીરાં મેરા આબાદ કરેગે;
કીસ નાઝમે કહતે હેં વોહ મોહ હોટસે મીલાકર
કીસ મોંહસે તુમ અબ શીકવે બેદાદ કરેગે;
અસગરકી લેના શાદ લગાના ન કીસીસે,
પચતાઓગે વરન હમેં યાદ કરેગે.

ગઝલ.

દીલ છીન લીયા એક જવાને અરબીને,
મકીમદની હાશમી વ મુત્તલબીને;
આદમકો કીયા અર્શપે મસજુદ મલાઇક,
કયા કામ બનાયા તેરે આલી નસબીને;
તા. હા. કીરીશમેં હે તો યાસીકે તબસમ,
કુરઆંનકો સજાયા તેરે શીરી રત બીને;
ઉસ મોહર નબુવતકી ઝીયારત નહીં હોતી,
કયા કામ નીકાલા મેરે ઉસ બેઅદબીને;
ખોયાથા મુજે ઇસ મેરે દુનયા તલબીને,
કયા ખુબ સંભાલા હે રસુલે અરબીને.

ગઝલ.

જલવાહે દો આલમમેં તેરી જલ્વ ગરીકા,
રોશન હે કિસ જલવેસે અનવાર પરીકા;
જીસ જાકે તેરી જલવગરી જલવ નુમાંહે
હેરાનીકા આલમહે વહાં હુરો પરીકા
હર શેમેં તુહીં જલવનુમાં અકસનુમાહે
મખલુકમે આલમહે વલે બે ખબરીકા
ચલતીસબા જીસજંગે અલતાફકી તેરી
વહાં આલમે ખજલત હે નસીમે સહરીકા

ગઝલ.

એક ફકત મેહી નહીં ચાહને વાલા તેરા
જીસને પેદા કીયા વોહબીતો હે શૈદા તેરા
હઝરતે મુસાને દેખા નહીં જલવા તેરા
જીકા જીહીમે રહા દાગ તમન્ના તેરા
ઊગર બાર સજદેસે મેં સર ન ઊઠાઊંગા કભી
હાથ આજાએ અગર નકશે કફે પાતેરા
મેરે ઝખમુંપે નમકછડકા બનાએ પાની
ફીરભી કાતીલ ન કલેજા હુવા ઠંનદા તેરા

ગઝલ.

મોહહર કીસી ના કીસકો દીખાયા ન કરો તુમ
યેહ હુસને ખુદાદાદ તમાશા ન કરો તુમ
કેહતેહેં જીસે ઇશક કુછ આસાન નહીંહે
મુશકીલ હે બોહોત ઉસકા ઇરાદા નકરો તુમ
તોબા કરો ઉશ્શાકકો મુશરીક ન બનાઓ
લીલ્લાહ ખુદાઇકાતો દાવા ન કરો તુમ
તુમ પાસસે ઉઠેતો નીકલજાએગા દમભી
બેઠે રહો જાનેકા ઇરાદા ન કરો તુમ
અચ્છા નહી અચ્છા નહી માનો મેરા કહેના
રૂસવા ન કરો તુમ મુજે રૂસવા ન કરો તુમ
રીંદ ઉલફતે બુત છોડો અબ અલ્લાહકો માનો
કાબેકોચલો કસ્દ કલીસા ન કરો તુમ

ભાગ ૨ જો.

ગઝલ આશક.

જીરકે આશક હંયે વો જાના ઓર હયે
સઓર અપનીકા ગુલીસ્તાં ઓર હયે,
દેરસે મતલબ ન કાબેસે ગરઝ
આશકોંકા દીનો ઇમાં ઓર હયે
ના ખુદાસે કામ હમકો કુચ્ નહીં
અપની કીશ્તીકા નીગેહબાં ઓર હયે
જો હંયે કુસ્તા ખન્જરે તરલીમકે
ઉન્કો હરદમ ઇદ કુરબાં ઓર હયે

ગઝલ રીઆઝ.

નઅતેઆહમદ મે લીખું કયા મેરા રૂતબા કયાહે
વસફ ખાલી કહીજો ફરમાએ તો બંદા કયાહે
આગે ખુરશેદ જહાં તાબકે ઝરરા કયાહે
હુસન યુસફકો તેરે સામને રૂતબા કયાહે
લબ ચમટ જાતેહેં કહેતાહે મોહમદ જોકોઇ
ઓર ઇસનામસે બહેડ કર કોઇ મીઠા કયાહે
એ અજલ મુજહકો મદીનેમેં પોહચ જાનેદે
બાત બંનતીહે મેરી તેરા બીગડતા કયાહે
બંદએ હક હું ગુલામમે શાહે લોલાકહું મેં
પુછોતો મુજહકો ન કીરેને સમજા કયાહે
જલવેએ નુરે નબીસે મેરી સૈરી હોજાઇ
ભલકલ મોતસે કેહદોકે તકાઝા કયાહે
જીસને એકબાર મદીનેકી ઝીયારત કરલી
ફીર ઊસે રોઝેએ રીં દવાંકી તમનના કયાહે
તુર પર હઝરતે મુસાજો ગીરે ગશખાકર
જલવે એ યાર પુકારા અબી દેખા કયાહે
શાફએ રોઝ જઝાકી હું મંએ ઉમ્મતમે રીઆઝ
ગો ગુન્હગાર હું લેકીન મુજેહ પરવા કયા હયે.

ગઝલ

જુદાકર તનસે એ ખું ખુવાર ગરદન
સરાસર દોસપર હે યાર ગરદન

બીરહના દેખકે શમસીર તેરી
જુહકીહે સુરતે તલવાર ગરદન
દોદસતીસું લગા શમસીર કાતીલ
કે એકકી દોહો દોકી ચાર ગરદન
ધ્વજ બોસેકે એ બુલબુલ ચમનમેં
ગએ ઉસ ગુલસે હમતો હાર ગરદન
સનામે ચુમલુ તલવાર પેહલે
તો પીછે મુજકો કાતીલ માર ગરદન
અગર સરકાંટનેકા હે ઇરાદા
તો હાઝીર હેંગી એ તકરાર ગરદન

ગઝલ

ફીદાએ મુસતફા હોગા દીલે દીવાના તુરબતમેં
બનેગા શમએ રૂએ શાહકા પરવાના તુરબતમે
પસે મુરદન જો સેહરાએ મદીના યાદ આવેગા
ઊડાવેગા કફનકી ધજ્યાં દીવાના તુરબતમે
ફીરાકે ગેસુએ સરવરમેં હમને જાં ગવાઇહે
રહે કયું કર નદીલ સદ ચાક ભીસલે શાના તુરબતમેં
ન ફીરે આકે જબ દીખલાઇગે સુરત મોહમદકી.
કરેંગા ઊસ ગહડીમેં સજદેએ શુકરાના તુરબતમેં
તો સુનકર વોહ બશોકે દીલ રસુલેજીન વ આદમપર
પડેહેંગ ઉસ ગહડી સલવાત એ તાબાના તુરબતમેં

ગઝલ મહસુદ.

આહમદે મુરસલકે પયારે લે ખબર
બુરજ ઝોહરાકે સીતારે લે ખબર
યા મોહયુદીનશાહે ઓવલીયા
એ મેરે હકકે દુલારે લે ખબર
શરબતે દીદાર તેરા ચાહીયે
સાકીએ કોસરકે પીયારે લે ખબર
એ મેરે ફરયાદ રસ મુશકીલકુશા
દરપે તેરે આપુકારા લે ખબર
નાતવાં માહમુદ શાહબાસદનીયાઝ
હરઘડી તુજહકો પુકારે લે ખબર

ગઝલ

ફુરકતમેં તેરી નાલેઓ ફરયાદ કરેંગે
જબ લુતફ શબો વસલકા હમ યાદ કરેંગે
મુજ સા નમીલેગા જોઉને કોઇ જફાકશ
ઉસરોઝ મેરી તરઝ વફા યાદ કરેંગે
એ બુતનમુની આલયહાં લાં તુને હમારી
માહશરમે ખુદાસેં તેરી ફરયાદ કરેંગે
મજનુકી તરહ તેરે લીએ એ ગેગતે લેલા
અબ હમભી બયાબાં કોઇ આબાદ કરેંગે
આલોમ વો તલબગાર તેરે હોંગે ઉસા દીન
જબ તાઝા સીતમ કોઇભી ઇજાદ કરેંગે

ગઝલ દાગ.

મોહબત તુમસેકી તકસીર ક્યાકી
અબસ તદબીર કરતે હોજફાકી
મેરા દીલ લેકે ઝાલીમને દગાકી
જફાવો કી કે તોબા હે ખુદાકી
હઝારો દીલ કીયેહેં તુને પામાલ
તેરી વોહ ચાલ હે નાઝો અદાકી
હમતો ઉસકો ચાહે વો હમકો નચાહેં
દીલસા ચબી તો કુદરતહે ખુદાકી
પીલાયા ઝહરે લબત ઓ મસીહા
મરીઝે ઇશકકી અછી દવાકી.
છીપાઓ દાગ હીજરાંકા દીલમે ક્યું કર
વોહ પુછેંગે નીશાની મેરી ક્યાકી

ગઝલ

હે દીને ઝીકે રૂઝ હમારા મોહમદી
બજતાહે પંજગાંને નકારા મોહમદી
દોનુ જહાંસે હમકો કીફાયતહે દોસ્તો
અલ્લાહકે કરમસે સહારા મોહમદી.
સુનકર લગાઓ આખુંસે વકતે અઝાંમેં
બે શકહે નામ નુર નઝારા મોહમદી
દોઝખસે હશરસે ઉસ્સે બસમીલીની જાત

જીસકો હુવાહે દીંગવારા મોહમદી
આતાહે જબ ઝબાંપે તો હોતા હું મે નીસાર
હે જીસ્સે મુજહકો નામ પીયારા મોહમદી.

ગજલ.

તુમારે હુસનકી જબ તક બહાર બાકીહે
જો ચાહો ઝુલમ કરલો અખત્યાર બાકીહે
ખુદાકે વાસતે સુરત દીખાદેઓ ઝાલીમ
લબુંપર દમહે તેરા ઇતની ઝારબાકીહે
કયાજો વસલસે ઇનકાર તો ખુલ ગયા હમકો
તુમારે દીલમેં અભી તક ગુબાર બાકીહે
શબે વીસાલમેં સાહેબ ઝરા ન ગભરાઓ
અબીતો આપસે બોસો કીનાર બાકીહે
તુમારે આંખુસે સાબીત હુવાહે એબાકીર
શરાબે વસલકા અબતક ખુમાર બાકીહે

ગજલ.

તોબાહે કે હમ ઇશક બુતુંકા ન કરેંગે
વોહકરતેહે જવાબ ન કયાથા નકરેંગે
અંદેશે મીઝગામેં અગર ખુંને કીયા જોશ
નશતરસે ઇલાજે દીલે દીવાના કરેંગે
રખલેવેંગે પથર મગર ઇનસંગ દીલુંસે
છાતીસે લગાનેકી તમન્ના ન કરેંગે
એ હઝરતે મોમીન મુસલીમ જોહે ઇરશાદ
ભુલસેભી અબ ઝીકરે બુતુંકા નકરેંગે
લેકીનજો બુતુંને લાલા આપસે કી બાત
ફીર આપહી ફરમાએંકે કયા કયા ન કરેંગે

ગજલ

નહી કોન એ જાન શૈદા તુમારા
ખરીદારહેં એક ઝમાના તુમારા
યહી આરઝુ હે પસ અઝ મરગ હમકો
કફન હો હમારા દુપટ્ટા તુમારા
જો બોસા તલબ કરતાહું તો કહેતેહેં વોહ

નહી હમકો ભાતાતા તકાઝા તુમારા
નહી એસી કોઇ દીલ ચસ્પ કહાની
અજાઇબ હે કીસ્સા હમારા તુમારા
વોહ કેહતેહેં રોરોકર લાશાપે મેરી
કીન આખુંસે દેખુંમેં મુડદા તુમારા
યે કીસ ઝુલફકા નુર સોદા હુવાહે
ગીરેબાં હે કયું પારા પારા તુમારા

ગઝલ જોશ

જીસને વહાં જો ઝુલફ બનાઇ તમામ શબ
સરપર યહાં બલાકી બનઆઇ તમામ શબ
વાઇદેપે શામકેજો ન આયા વોહ માહલીકા
નાલુંને અપની નીંદ ઊડાઇ તમામ શબ
એ તુસ સનમમેં જોરે બુતાંસે દીલ ખંઝી
દેતા રહા ખુદાકી દોહાઇ તમામ શબ.
વોહરશક માહ જો શામસે આયા ન સુબોતક
કયા મરગએ અજલબીનઆઇ તમામ શબ
નાલેં કીયે જો હમને કીસી બુતકી યાદમે
ફીર કુદસીયુંકો નીંદ ન આઇ તમામ શબ
જુઝ હશરકે હોશમે આના મહાલહે
સાકીને વોહ શરાબ પીલાઇ તમામ શબ
યાદે રૂખે સબીમેં એ જોશ યારકી
તડપા કીયા મેં નીંદ ન આઇ તમામ શબ

ભાગ ૩ જો.

ગઝલ કૌકબ.

બાંધી કમર હયે ઝુલ્મોપે સૈયાદ બે સબબ
નાલાં મેરા ફઝુલ હયે ફરીઆદ બે સબબ
મંઅનો તો કોઇબી નહી તકસીર તેરીકી
મુજસે ખફા હયે તુ સીતમ ઇજાદ બે સબબ
કુચબી નહી હયે રહમ તુજેહ અયે સીતમ શુઆર
કરતા હયે મુજ અસીરપે બેદાદ બે સબબ

કીસ તરહપર સય્યાદકી તદબીર મંએ કરૂં
આઝુરદા મુજસે હો ગયા સૈયાદ બે સબબ
કોકબ હમારા અખ્તરે તઆલા હયે ઓજપર
તાએ નહી જંહાકે પરીઝાદ હો ગયા બેસબબ

ગજલ

લા મકાં પર ઘર બનાયા યારને
દરબદર હમકો ફીરાયા યારને
ખુબથી કીસ્મત કલી મુલ્લાહકી-
તુરપર જલવા દીખાયા યારને
કરકે હમકો મોમીનો ઇમાનદાર
રાહ જન્નતકી દીખાયા યારને
ઓજ પર કીસમત હમારી આગઇ
દીને હક હમકો બતાયા યારને
વસફ કીસમોહસે બયાં ઊસકા કરે
હમકો દોઝખસે બચાયા યારને

ગજલ

તબીઅતમેં શોખીથી ન ગરમીથી ઝરા પેહલે
તુમારે હાથપર ચડતા નથા રંગે હીના પેહલે
વોહી હમહેં કે અબ કરતે હોસદકે એડી ચોટીપર
યહી હમથે કે ઊસપર જાન કરતેથે ફીદા પેહલે
હમીને આપકો અનદાઝ માશુકા ના સીખલાએ
ન તીરછી નઝર આગેથી ન યેહ બાંકી અદા પેહલે
ખુદાકી શાનહે કેહતેહો વો સુરત ન દીખલાવે
સહરકો ઊસકા મોહો તા થા આઈનેકી જાપેહલે
નઝર સીનેપે પડતીથી કહા યું બારબાર
બદનપર ઇસતરહ કબ ચુસ્ત રેહતીથી કબા પેહલે
ન ફીર ઈલઝામ દેનાએ બુતો દીલ હાથમે લેકર
ખુદાને આંખ દીહે દેખલો અછા બુરા પેહલે

ગજલ યાર.

તુર પરજલવા દીખાયા યારને
મુસાકો બે ખુદ બનાયા યારને

સરદીયા સર મસ્ત અપને ઇશકમે
મજનુંકો બન બન ફીરાયા યારને
યેહ કહા જીબરઈલને લાકર ખુરાક
ચલયે યા આહમદ બુલાયા યારને
કયાબડા રૂતબા મોહમદકો મીલા
રૂબરૂ અપને બુલાયા યારને
એકલી હઝરતે બીલાલકી કયા લીખું
સેહરા બ સેહરા ફીરાયા યારને
શબકી બેતાબી લીખું કયા દોસ્તો
ખુવાબમે જલવા દીખાયા યારને
પુતલા કરકે ખાકકા પરવરદીગાર
રોશની દીલમે લગાયા યારને
શુકરકર કાજી ખુદાકા રોઝશબ
ખુવાજાકા બંદા બનાયા યારને

ગઝલ.

પરદેનીશી પરીસે ઇશક હમને કયા જો હો સોહો
ઇતની ખતાપે નાસહા મેરી સઝા જો હોસો હો
નાઝો અદાસે મેરીં જાં ચલીયો કદમ કદમયહાં
રોનેપર પેરે મુસકરા બરકગીરા જો હોસો હો
દેખાનો બેખુદીમે જો મઝા વોહી આયે દોસ્તો
અકલકો નકલ જાનકર છોડદીયા જો હોસો હો
વસલકી શબમેં દોસ્તો કયા કહું ઉસકે રૂબરૂ
દીલકેતઇ સંભાલકર બોસાલીયા જોહો સોહો

ગઝલ.

શીકલે તસવીર હો ખામોસ તમાશા કયાહે
બએઠે બએઠે ખીંચે જાતેહો તમાશા કયાહે
કીસપે બીગડે હો ખફા કીસપેહો નકશા કયાહે
બુ તબને બેએઠેહો સાહેબ યે તમાશા કયાહે
મેભી જુઠા મેરી શીકવેભીં સરાસર જુઠી
તુમી સચે સહી ઇસબાતકા જહગડા કયાહે
એકહી જલવેમે બેખુદ હુવે ગશમે આકર
તુમને એ હઝરતે મુસા અભી દેખા કયાહે

શીકલે તસવીર બની રેહતી હે જો આઠપહર
એ ઝફ્ર આપકી આખોંને યે હે ક્યાહે

ગઝલ અમાનત.

રહકો રાહે અદમમે મેરા તન યાદ આયા
દશતે ગુરબતમેં મુસાફરકો વતન યાદઆયા
આ ગયા મેરે જ નાઝેપે જોવો હોશરબા
કરચુકે દફન તો યારકો કફન યાદ આયા
તઝકેરા ચશમકો સરકા જો ઝાહીદને ક્યા
અપને સુસુફકા મુજે યારે ઝકન યાદ આયા
દર બદર ફીરકે દીલા ધરકી હમે કદર હુઇ
રાહ ગુરબતમે જો ભુલે તો વતન યાદ આયા
ખુમકે ટુકડે કીયે શીશુકો મેને કીયા ચુર
તોડે પેમાને જો તો ઓહદશીકન યાદ આયા
તેરે મોંપર જોરખા ગેર લીયાઝામેન મેં
મુજકો એ રશકે કમર ચાંદ ગહન યાદ આયા

ગઝલ.

વાહ ક્યા ગુલશન બનાયા યારને
કેસે કેસે ગુલ ખીલાયા યારને
ઝરદ કોઇ ગુલતો કોઇ સુરખ ગુલ
રંગ ક્યા અપના જમાયા યારને
ઝુલશને હસતીમે બનકે બાગબાં
ખુબહી જલવા દીખાયા યારને
ભુલ ભુલે શેદાકે આગે બનકે ગુલ
અપના દીવાના બુનાયા યારને
દાગ ઉલ્ફતકે ગુલે લાલાકે તરહ
આતશે ગમમેં જલાયા યારને

ભાગ ૪ થો.

બ સ ન ત.

તાર—નામે મોહમ્મદ મુસ્તફા મુને પીયારો લાગેજી
પુશત સંનત મોહરે નબુવત ચમકે સરપે કુતબતારા

ચલમેં નબીજી મેરાજસે આએ હુરે ને તનમન વારા—નામે
સોલા કલેમાકા છત્ર બીરાજે ગલે હમાઇલ કુરાન
શોર મચાહૈ અલમનશ રાહકા સુરત રબકી શાન—નામે
લાઇલાકી ભર પીચકારી ઔર તુરકા ભરકે રંગ
અરે અલ્લાહ મોહમદ ખેલ નલાગે દોનુ હુવે એક રંગ
અલ્લાહ નામે મુસ્તફા મને પીઆરો લાગોજી

ગઝલ.

ચહડો તુમ રેલપર યારો અજાઇબ યેહ સવારીહૈ
હૈ જાના તુમને જીસ ગહરમે વહાંભીં ઇનતઝારી હૈ
મીલાકર બાદ ખાક ઔર આબઆતશકા બના અંનજન
કલાંહૈ ફેજ કુદરતકી યેહ રહકી ખેલ સારી હૈ
કીરાએકા ફીકર કરલો યેહ સોદા નકદ બાઝી હૈ
ટલેગા વકત જબ સરસે તો ફીર ચલનાભી ભારી હૈ
ખડાહૈ મોતકા બાબુ ટીકટહૈ બાંટતા સબકો
બજીહૈ દમ બદમ ગહંનટી અજબ ગફલત તુમારી હૈ
મીલા જબ ટીકટ બાબુસે ખુલા ગાડીકા દરવાઝા
સભલકર આપકો બેઠો જહાં મરઝી તુમારી હૈ
જબ આતશે ઇશક બહડકી ધુવાં જલ કર નીકલતા હૈ
જીગરસેં ચીખ જબ નીકલી હીજરકી સાંસ ભારી હૈ

ગઝલ.

ખતા હોવે અતા મેરી મઇનુદીન અજમેરી
કબુલે હક દોઆ મેરી મઇનુદીન અજમેરી
દરેઅકદસકા કુત્તાહું કમીના હું કહાં જાઊં
કરો હાજતરવા મેરી મઇનુદીન અજમેરી
સદાહો ઓજપર કીસમતરહું બા રાહતો ઇશરત
રહે હરજામઝા મેરી મઇનુદીન અજમેરી
ભીખારીહું તેરે દરકા દીલા સદકા તેરે સરકા
તુ અબ કીસમત ખુલા મેરી મઇનુદીન અજમેરી
ન હું મોહતાજ મેં કીસકા સદા અઝગેબ એ મેહનત
મીલે મુજહકો ગીઝા મેરી મઇનુદીન અજમેરી
હુવા તારાજએ સરવર મારા ફીરા દર દર
તુ અબ બીગડી બના મેરી મઇનુદીન અજમેરી

મુન્જેહ અજમેર ખુલવાઓ રૂખે પુરનુર દીખલાઓ
યહી ઇલતજા મેરી મઇનુદ્દીન અજમેરી

ગઝલ મોનીસ.

જલાવા હે હરએક રંગમે આએ યાર તુમારા
એક નુરહે કયા મુખતલીફ આસાર તુમારા
કીસ યાસસેં કહેતા હું મએ ઉનસે હમે રૂખસત
લો જાઓ તુમ અલ્લાહ નીગેહદાર તુમારા
હોતી હી નહી શરબતે દીદારસે સેરી
પીયાસાહે બોહોત શરબતે દીદાર તુમારા
ઓસે લબે શીરીંકે ઇનાયત નહીં હોતે
પરહેઝમેં મરજાએગા બીમાર તુમારા
લહેરાતાહે દીલકો રૂખે રંગીકા ખતે સબઝ
સરસબઝ હમેશા રહે ગુલઝાર તુમારા
વસલ એક તરફ એકભી બોસા નહી મીલતા
કયા યાદ કરેગા કોઇ અએ યાર તુમારા
ફરયાદ અએ મુનીસ વો કયામતકો જો કરતે
અલ્લાહભી હોતા ન તરફદાર તુમારા

ગઝલ ફીદા.

એ સનમ હીજરમે તેરે વહી આઝાર હુવા—જીના દુશવાર હુવા
બખુદા દેખકે ઇસાભીહે બીમાર હુવા—સખત લાચાર હુવાભી
ખુત પરસત પેહું માઇલહે નહી શકબ ખુદા—ઓર કાબેરોસેરીરા
જેસા દીલ તીફલ બીરાહમનકા પરસતાર હુવા—ગલે ઝુનનારહુવા
મેરે બાઇસસે હુઇ ધુમ જહાંમે તેરી—સુનલે યે બાત મેરી
ઓર દીવાનાભી હરએક પરી રૂખસાર હુવા—એસા ઇસરાર હુવા
યુસફે મીસરસે તો માહેલીકા બહડકે હુવા—હુસન સબકાહે ઘટા
સામના જીસકા તેરાહી સરેબાઝાર હુવા—વોહ ખરીદાર હુવા
મેરે પેહલુસે કહાં શબકો ચલે જાતેહો—સુબોકો આતે હો
કયા કોઇ સુદર્ં નઝર ઓરતરહદાર હુવા—જીસસે દીલે ઝાર હુવા
કામતપે હુવા સુરતે કુમરી એ ફીદા—તોક ગરદનમેં પડા
મીસલ મનસુરભી નાહકમે ગુનાહગાર હુવા—કાબીલે દાર હુવા

ગઝલ રરક.

ઝુલફશબ ગુંમેં જો રૂખસાર તુમારા ચમકા
મેં યેહ સમજાહુ શબ તારીકમેં તારા ચમકા

છેડ કર ઊનસે કહા ચાંદ દુબરા ચમકા
બોલે ચલહટ મેરી જુતીકા સીતારા ચમકા
ગરદશે ચરખસે ખાલી રહે આગોશ મુરાદ
અખતરે બખત કસીદ ન ન હમારા ચમકા
ચૌધમી રાતહે ઓર ઘરહે હમારા તારીક
એક ભર આજ તો ઊસકોભી ખુદા રા ચમકા
નઝર આને લગા તારીકે ઝમાના મુજહકો
ઊસ કમરને જો કહા સુભકા તારા નીકલા
હો ગયા પરતો રૂખસારસે આલમ રોશન
રૂખે માહબુબ જો ચલમનસે કઝારા ચમકા
હમને જાનાકે મન ઊગલાહે સીયા નાગનને
ઊસકેમો બાપ્કા લચકા જો કઝારા ચમકા
ચાંનદની રાતમેં હેરશક કમર પેહલુમેં
આજકો મેરે કીરામતકા સીતારા ચમકા

ગઝલ.

રેહતીહે યાદ અબરૂએ દીલબર તમામ રાત
કટતીહે ઝીનદગી તહે ખંનજર તમામ રાત
સોટા કયા મેખાકપે બે યાર તો સહર
ખાલી પડારહા મેરા બીસતર તમામ રાત
સોને દીયા ન કામતે જાના કીયાદને
માહશર બપા મેરે સરપર તમામ રાત
તુમને તો કહે કાલુમેબસર કીસહર તલક
રોયા કીયાહે આશકે મુઝતર તમામ રાત
લોટી બહાર સુબલે બાગે વીસાલકી
સુંગાહ કયામેં ગેસુએ દીલબર તમામ રાત
ઊઠને દીયા ના શામસે તા સુબોહ વસલમે
છોડા ન હમને દામને દીલબર તમામ રાત

ગઝલ.

ઝુકાયા સરકોહે કીજીએ સઝા સુનો તો સહી
હુઈહે મુજસે હી સારી ખતા સુનોતો સહી
કીસી ગેરકી ઇસમે બતા નહીં હોગી
ગુનાહમેકું અકેલા ફસા સુનોતો સહી

કયાહુ ઇશકને દીવાના મુજહકા સાહેબ
ઇસીમે આવેગી મેરી કઝા સુનો તો સહી
ગરચે જાન મોહબતમેં જાવે તો બહેતર
ફીકર ન દીલમે હયે મેરે ઝરા સુનો તો સહી
કરે જો બખતયે યારીતો મીલેગી માશુક
ખુદાવો સબકાહે મુશકીલ કુશા સુનોતો સહી
નહીંતો મોત કીઆ ગોસમેં પાઉ આરામ
જુદાઇમે નહી જીના ભલા સુનો તો સહી.

ગઝલ આરામ.

મરતે દમ ઇશક ન હુફતા મેરા અફશાં હોગા
દમ બદમ નામે નબી મોંહસે નીકલતા હોગા
જીસને દેખા તેરી દીવારકા સાયા હોગા
ધુપસે બતર ઊસે સાયેએ તુબા હોગા
ગર મદીનેકે સીવા મુજહકો કહીં દફનાયા
દેખ લીજયો ન મેરા ગોરમેં લાશા હોગા
આહમદે પાકકી બાતોમેં જો શીરીનીહે
બખુદા કંદભી ઇતનાતો ન મીઠા હોગા
સરકે બલકાએસે જાઇંગે મદીનેકી તરફ
બખત ઉલટા જો હમારા કભી સીધા હોગા
પેહરન ફાડકે જંગલકો નીકલ જાઉંગા
યાદ જીસ દમ મુજેહ સેહરાએ મદીનાહોગા

ગઝલ અબદ

સીફતે રૂએ દીલે આરામ કરૂં યા ન કરૂં
વસફે ગેસુએ સીયા ફામ કરૂં યા ન કરૂં
જાન દેનેકા સર અંજામ કરૂં યા ન કરૂં
સોચતા હું ઉનેહ બદનામ કરૂં યા ન કરૂં
મરગ દીલકો યે લગા દેખકે કેહને સૈયાદ
દામ ગેસુમે ગીરફતાર કરૂં યા ન કરૂં
દીલ તડપતા હએ જગાએગેતો ઇઝાહોગી
જીમે આતા હયે કે બેદાર કરૂં યા ન કરૂં
વાઇદે વસલમેં દેખું તો તરદદુદ હે અબદ
સોચમે બેઠે હે ઇકરાર કરૂં યા ન કરૂં

સોજ વાકીદ.

રાહ—તુન કુમલા જીઅરવા ઓ પીતામોરાં

સુનયે અહવાલ સારા ઓ ખલ્કે ખુદા—સુન
સદમાજો કુછ ગુઝરાહે શાહપર નહી કેહનેકા યારા
ઓ ખલ્કેખુદારા—સુન
કેહતેહે ઉનસે શાહે શહીદાં સોચો રૂતબા હમારા
ઓ ખલ્કેખુદારા—સુન
મેહું નવાસા ખતમ રૂસલકા ઓહે રહબર તુમારા
ઓ ખલકેખુદારા—સુન
બીન પાનીકે બોલો એસોગો હોવેકેસા ગુઝારા
ઓ ખલકેખુદારા—સુન
કીસકીહે તાકત બોલે ઝયાદા હોતા દીલહેવોહપારા
ઓ ખલકેખુદારા—સુન

સોજ વાકીદ.

રાહ—તુમે ઇસકા નતાજા મીલજાઇગા

ગમે શાહેમે જો આંસુ બાહાઇગા—ગમે
માંહશરમે ખુશ વો રહેગે યારોહરદમ રોઝોશબ-ગમે

દોહરા.

ઉલપતહે જીસકે દીલમે જનાબે ઇમામકી
સીબતે રસુલ શાફેએ રોઝે કયામકી
ખાલીકને ઉસપે આતશે દોઝખ હરામકી
જીસને ઇસ ગમમેં ઉમરકો અપની તમામકી
આહો ફીગા જો કરેગા યારો હરદમ રોઝોશબ—ગમે

દોહરા.

એસાજહાંમેં સાબીર વ શાકીર નહીં હુવા
અયુબસેભી સબર શહેદીકા થા સીવા
જીસ વખત શીમર સીને અતહર પરહેચહડા
તબભી ઝબાં શાહપેથા શુકરે કીબરીયા
આહા ફીગાં જો કરેગા યારો હરદમ રોઝોશબ—જો આંસુ

ભાગ ૫ મો.

ગઝલ ઝફર.

હુવે તુમપર જો આશક હમ ભલા માનો બુરા માનો
ઉઠાએ લાખ રન્જો ગમ ભલા માનો બુરા માનો
ન યહાંતક આપ આતેહો નવંહા હમકો મુલાંત હો
કરેંગે બેમુરવ્વત હમ ભલા માનો બુરા માનો
ભલે હંયે યા બુરે હંયે કુચ નહી લેકીન તુમારે હંયે
કહે જાયેંગે યે હરદમ ભલા માનો બુરા માનો
ન છોડા પર ન છોડા તુમને મીલના ગય્યેરકા પીઆરે
હમે તો ખાગયા યે ગમ ભલા માનો બુરા માનો
તુમ્હારી દોસ્તીમે મરગએ લાખો ન રહેમ આયા
તુમી હો દુશમને આલમ ભલા માનો બુરા માનો
બુરોંકે સુદ લગાતે હો ભલોંસે તુમકો નફરત હયે
ઝફરકો ઢંગ યેહી બસગમ ભલા માનો બુરા માનો

સોઝ વાકીઆ.

રાહ—મેરે ગમકા તરાના સુનયે શીશાના એ શાહે જીશા. મેરે દીલકા જલાના આસું બહાના રખના શોખ તેજરે ગાડકા નિશાના પલટકે સુના સબકો રૂલાના ગમકાહે નીશાન

દોહરા.

હાલ સુનો અબાસકા મોમીનો હો દીલગીર
એક ગાઝીને જંગમે ખાએ લાખો તીર
જીકા ગવાના સરકા કટાના હીમત
બનાના હે યેહ દીઓ શાન—મેરે

દોહરા.

કાસમ નોશા જંગપર નીકલા હુવા સવાર
મહેદી રંગ હાથમે ચમકાતા તલવાર
સેફ ચલાના દીલકા બહાદા
દુશમન ભગાના કેસેથે જવાં—મેરે

દોહરા.

અકબરકા મોંહ દેખકર બોલે યેહ બેદીન
હે તસવીર રસુલકી ઇસપે સોતા હસીન

મરદ યગાના શાને શહાના જગપર
આનાકે તીરો કમાન—મેરે

સોરઠ વાકીદ.

રાહ—જબકે કલંદર બન બન ફીરકર આતેહેં
ખીમેસે બાહીર તનહા ચલકર શાહ જબ લડને જાતેથે
દેખકે સુરત શાહકી કુરી શામી સબ ઘબરાતેથે
ભાગી ભાગી સારી ફોજ નીકલા હેદરકા પીયારા
મારે મારે લાખું સોચા બીચારા રાહે હકમેં
પાશાહાદત જનતકો સીધારા—ભાગી

દારૂડો.

પીલે મેકા જામ બાલમ પીલેમેકા જામ
દારૂં તો મારૂં પીએરે રાતા રાખે નેન
સુતો સાહેબો જાગસે તો ગાસે રંગની રેન—બાલ
ઘોડા મેરા કમચલેરે દીન થોડા ઘરદુર
સેજ્જછોટી કામીની ગારૂં જોબન જાથે ભરપુર-બાલ
સાંજ પડેને સાહેબો મારો દારોડી પીવા જાય
અડધીરાતેઆંગણેઆવેમારોનાઝુક જીવઘભરાઇ-બા
ઊંચે પાએ ઢોલયો ઢીલી પડી નવાર
સાલુડો રંગ ભીજીયો કાંઇ રમીયો રાજકુમાર—બાલ
રાત પડેને સાહેબો મારો ના આવે સુવા ઘેર
સોકનડીનેઘેરજઇસુવેમારીઆંખમાઆવેજેહર-બાલ
દારૂ તો દગદગ કરે પીયાલો કરે પુકાર
ભરદેવે મરગલોચની તમે પીયોની રાજકુમાર-બાલ
સુરજથાને પુજસોરે ભર મોતીરે થાર
દોઘડી મોડો ઉગજે મારોસાહેબો ખેલે શીકાર-બાલ
ઊંચી નીચી સેજડી મોંસે ચડયો ન જાય.
કે જો મારા કંથને મને ગોદીમા લઇ ચડીજાઇ—બાલ

ઠુમરી.

તોરા યાર સુબેદાર તુજેહ કાઇકી કમી
તુજેહ કાઇકી કમી તુજેહ કાઇકી કમી
નવાબકે લશકરમેં રૂપીએ મીલાએ તીન
ઘરકા ઘોડા ખેંચમારા સરપર લીયાજીન-તોરા

ઠુમરી.

નાખેલું નાખેલું નાખેલું રે
એસી હોરી પીયા સંગ નાખેલું રે—નાખે
બાલપણમેં ખેલ ગમાયો નાદાન કરહી શેરા
ચોકપડી જબ લગીરે સોસને બેઠી જોબનબો—નાખે

ઠુમરી.

કહીં દેખાની યારો મેરા સનમ
મેરા સનમ દીલ જાની સનમ-કહી
મેરે સનમકી યહી નીશાની
કાલી કાલી ઝુલફે ગોરાહી બદન-કહી
મેરે સનમકી કયા કયા નીશાની
ગોદેકી ટોપી ઉડાવે પતંગ—કીહી

ઠુમરી.

છોરી બામનકી—છોરી બામનકી
અંગ્યોમેં અતર લગાકે ચલી—છો
હાથમે લે પીંજરા ગુલાબકી છડી
બીંડીબઝાર સારા ઘુમતી ચલી—છોરી

ઠુમરી.

જગાકે જોબન લુટારે
લુટા લુટારે—જગા
બારા બરસકી નઈરે દુલનયા
હાથકંગન નહી છુટારે—જગા

ઠુમરી.

મે તારીરે તુ મેરા દીલજાની
સોનેકા ચરવા ગંગા જલ પાની
ભરત ભરત મારી કમર બેહાણી—મે

ઠુમરી.

કરવટયાં લેને દે મેં વારી કરવટયાં લેનેદે
સુનદર ગોરી મધ ભરી અંખયા
રસ ટપકે તારી છતીયનપે—કરવટયાં

ઠુમરી.

મુવે દરજીવાલે છોરેને બીગાડી અંગયા
હાં બીગાડી અંગયારે બીગાડી અંગયા—મુ
ગજ નહી લાયો કતર નહીં લાયો
મુવે તસુ પશુ ભરલીની મોરી કસુઆં—મુ

ગજલ નવાઝીશ.

બેઠો પેહલુમેં મેરે દીલકો બેહેલ જાનેદો
હસરતે દીદ આખુસેં નીકલ જાનેદો
તુમ જો પેહલુંસે ઉઠે હોગી કયામત બરપા
અપને બીમાર મોહબતકો સંભલ જાનેદો
અભી પેહલુંસે મેરે ઉઠકે ન જાઓ સાહેબ
કુછતો હસરત મેરે ઇસ દીલસે નીકલ જાનેદો
તુમ અયાદતકો અભી આએહો જલદી કયાહે
ઠેહરો ઠેહરો મુજેહ દમ ભહરતો સંભલ જાનેદો
દેખકર દસત દરાઝી મેરી બોલા વોહ સનમ
ઠેહરો ઠેહરો મુજેહ દમ ભરતો સંભલ જાનેદો
કબ તલક નાઝ ઉઠાઓગે નવાઝીશ ઉનકે
અબતો વોહ તુમસેજો મચલતેહું મચલ જાનેદો.

ગઝલ

ખબર લે એ મસીહા તુ કહાં હે—રાહ
લબોંપે પાંનખા મીસ્સી મલાહે
ગુલેલાલાપે કયા સોસન ખીલાહે-લબોંપે
હઝારો બે ગુનાહ પાએ શહાદત
તેરા કુચા નહીં હુએ કરબલા હે
ન કરના લેકે દીલ બરબાદ દીલબર
હમારે બરમે નાઝોં સે પલા હુએ—લબોંપે
ઝકન હુએ સેબ ગુલ રૂખ ગુન્યા હુએ લબ
મેરા સરવે રવાં ફુલા ફલા હુએ—લબોંપે
ઝઇફ ઇશકે બુતાં પીરીમે છોડો
કે અબ યાદે ખુદા કરના ભલાહુએ—લબોંપે

ગઝલ કૌકબ.

હાલે દીલ કહેનેકી તાકત કહી પાઉં તો કહું
મોંહકો આતાહે કલેજેકો સંભાલું તો કહું

મેં અભી કુછ ન કહુંગા દીલે બેતાબકા હાલ
સદમે એ હીજર સનમ ખુબ ઉઠાલું તો કહું
સર ગુઝશતે હીજરાંકો મેં કીયા શરહ કરૂં
દીલ જીગર દોનું તડપતેહેં સંભાલું તોકહું
કીયું કહું હીજરમેં આલમ તહે વ બાલા હોગા
આસમાં નાલુંસેમેં સરપે ઉઠાલું તો કહું
તુમસે કહેનાહે મુજે હાલ દીલે સોઝાંકા
આતશે શોક કલેજેસે બુજાલું તો કહું
કીસતરહ વસલકા સાઇલહું મે ઉસસે કૌકબ
યારકે દીલમે જગે અપની બનાલું તો કહું

ગઝલ તોરાબ.

વોહ શાહે હીંદ મોતવજે હઈધર હોવે તો મેંજાનું
પકીરૂંકી તરફ ઉસકી નઝર હોવે તો મેં જાનું
કયા જીસને મુજેહરસવા રહે ખુશઉસકોકયાપરવા
કોઇ ઉસકે લીયે યું દર બદર હોવે તો મેં જાનું
મુજેહ યાંસબને જાનાહે કે વોહ ઉસપર દીવાનાહે
કોઇ ગુમનામ એસા નાગવર હોવે તો મેં જાનું
મુજે તો રાતદીનએકપલ નહીં પડતીહેઉસબીનકલ
કોઇ બેચેન યું આઠ પહર હોવે તો મેં જાનું
વોહ સબકે ઘરમે જાતાહે મેરાજી તલ મલાતાહે
કીસી દીન ઇસ તરફ ઉસકા ગુઝર હોવેતો મેંજાનું
જબ ઉસકે જીમે શોક આવે મેરે જીમે સમાજાવે
તોરાબ ઉસ લુતફસે કોઇ ખબર હોવે તો મે જાનું

ગઝલ

કોન ઉઠાએગા તુમારી યે જફા મેરે બાદ
યાદ આએગી બોહત મેરી વફા મેરે બાદ
જીતનાજી ચાહે બલાઉંમે ફસાલો મુજહકો
કોઇ પાઓગે ન મુશતાકે બલા મેરે બાદ
હે વસીયત મેરે મરકદપેયેલીખદે આહબાબ
કે કરે કોઇ કીસીસે ન વફા મેરે બાદ
મરગયા હું મે સનમ તેરી ફરામોશી પર
યાદ કરના ન મુજેહ બહરે ખુદા મેરે બાદ

ખુન મેરા કરકે બોહોત હાથ મલે કાતીલને
ન જમા પરન જમા રંગેહીના મેરે બાદ

ગજલ.

મેરે કાબુમે ન પેહલુમે દીલે ના શાદ આયા
વોહ મેરા ભુલનેવાલા જો મુજેહ યાદ આયા
કભી મસજીદમે જો વોહ શોખે પરી ઝાદ આયા
ફીર ન અલ્લાહકે બનદુકો ખુદા યાદ આયા
છુટકર કુનજે કપસસેભી યે ખટકા નગયા
જબ સબા આઇ તો જાના વહી સૈયાદ આયા
લાએહેં લોગ જનાઝેકી તરહ માહશરમે
કીસ મુસીબતસે તેરા કુશતે બેદાદ આયા
દી શબે વસ્લમે મોઅઝનને અઝા પીછલીરાત
હાઇ કમબખતકો કીસ વખત ખુદા યાદ આયા
મેને દુવા જો માગીથી સારી ઉમરકી
કબ્રમેભી તેરી ખનજર કા મઝા યાદ આયા

ગઝલ આલમ.

દાગે જીનુને ફીર કીયે સામાં નએ નએ
ફુરકતમે ઉસકે છાને બયાબાં નએ નએ
સોદાએ ઝુલફે જબસે હુવાહે મુજેહ સનમ
મે દેખતા હું ખુવાબ પરેશાં નએ નએ
અબતો જીનુનકા હાલ યેહ પોંહચાહે નાસહા
હોતેહેં રોઝ ચાક ગીરેબાં નએ નએ
બન્તી નહીંહે કોઇભી તદબીર વસ્લ યાર
હરચંદ રોઝ કરતાહું સામા નએ નએ
ઘરતક તુમારે આને નહીં દેતેહેં મુજેહ
બીઠલાએ ખુબ આપને દરબાં નએ નએ
ફુરકતમે તેરી હમકો યેહ હાસીલહુવાસનમ
પેદા હુવેયેં જાંકે ખુવાહાં નએ નએ
બેશરબતે વીસાલકે મુમકીન નહીં શફા
આલમ અગરચે લાખહોં દરમાં નએ નએ

ગજલ

યે હાલ ઇશકમેં કીસકે હુવા કહો તો સહી
હી લાલ કયું હુવે એ માહલીકા કહો તો સહી

નવોહ મીઝાજ ન વોહ યેહ યેહ નવોહ હસ્યાં
ઉદાસ રહેનેકા બાઇસહે કયા કહો તો સહી
યેહ કયા સબબહે કે લબખુશક ચશ્મ પુરનમહે
કરો હીજાબન બાહેરે ખુદા કહો તો સહી
કલામ આજ રૂકા વ ટકે સાથ કરતે હો
મેરા કુસુર બતાઓ ખતા કહો તો સહી
હુવા વફાકે ઇવિઝ બેવફાઇ યુંકા રવાજ
યેહ કયા ઝમાનેકી બદલી હવા સુનો તો સહી
અબસ અબસ ન કસમ ખાઓ ગુલકે આનેકી
કીયાહે કોનસા વાઇદા વફા કહો તો સહી

ગઝલ દાગ.

તેરે વાઇદેકા બુતે હીલાજો નકરારહે ન કયામહે
કભી શામહે કભી સુભહે કભી સુભહે કભી શામહે
મેરા ઝીકર ઉનસે જો આગયા કે જહાંમેં એકહે બાવફા
તો કહાકે મેનહી જાનતા મેરા દુરહીસે સલામહે
વોહ સીતમસે હાથઉઠાએકયું વોહકીસીકાદીલનદુખાએકયું
કોઇ ઉસમે મરહી નજાએકયુંઉસસે અપને કામસે કામહે
હુઇ મુદતે કે નહીં ખબર વોહ કીધરહે ઓરહેંહમ કીધર
નહી નામાબર ન પયામબર ન સલામહે ન પીયામ હે
દીલ વદીંકા જીસકો ન પાસહો યહી નામુરાદહે દેખલો
જીસે દાગ કહેતેહેં એ બુતો ઇસી રૂસીયાહકા નામહે

ભાગ ૬ ઠો.

ગઝલ તારાબ.

રૂખ ઉસ્કા માહેતાબાં હયે જો ચાહત હોસો એસી હો,
મંએ સદકે ઉસકી સુરતપર જો સુરત હોસો એસી હો;
વો સીમી તન પરી ચેહેરેપે કયા હુસ્નો મલાહત હયે.
સબાહત હોતો અયેસી હો મલાહત હોતો અયેસી હો;
અગર વો પાનભી ચાબે તો ચહેરા લાલ હો જાયે,
બદનમે નાઝનીનોકે નઝાકત હો તો એસી હો;
પીઆલા મએકા ચલતા હો બગલમે યાર બેઠા હો,
જો મેહેફીલ હોતો અયેસી હો જો સોહબત હોતો એસી હો;

કહા જબ ઉસ્સે હાલ અપના તોનીંદ આઇ લગાં સોને,
કહાની હો તો અયેસી હો હીકાયત હોતો એસી હો;
મુઝમ્મત ઇશ્કકી પરદેમે નાસાહ મુજસે કરતાં હયે,
નસીહત હોતો અયેસી હો મલામત હો તો અયેસી હો;
બહોત લોગોને સમજાયા તુરાબ ઇસ્સે ન બાઝ આયા,
જો ઉલ્ફત હોતો અયેસી હો મહોબ્બત હો તો અયેસી હો.

બંજારા. જહાં ફાની.

કેયસે કેયસે જવાં માહપારા ગયે છોડ જહાંકા પસારા—ટેક
બડે બડે શેહેનશાહ આલી ગયે એભી હાથસે ખાલીજી
કયા સીકંદરા જમઓદારા—ગયે છોડ
બુવેહુવે પેહલવાં જો નામી રૂસતમો આ શામ ગીરાંમીજી
ઊઠાકે કઝા ઊનકુ હે મારા—ગયે—છોડ
પુરેપુરેથે ઇશકમે પ્રાવક ફરહાદ ઓર મજનુ શાયક—જી
કહો દસ્ત થેજીનસે આવારા—ગયે છોડ
અછે અછે તબીબો હકીમાં જાલીનુસ ફ્લાતુ લુકમાંજી
આગે અજલકે ના ચલા ચારા—ગયે છોડ
ગીબીએ હઝારો તવ્સવર બેહેઝાદવો માની મોન પર—જી
શીકલ મોતરો હોના ગવારા—ગએ છોડ
રહે રહે જો રાજી રંઝામે આખીર ગએ ઓ મુલ્કે બકામે
હયે હરીફ તુ બે સહારા—ગએ છોડ

ગઝલ.

નઝર આઇગહટા કૈફીયત મું હોતો એસીહો
જીગર હો જાએ પાની મોજ ગેસુહોતો એસીહો
દમે ફરયાદ બેહોશી રહે હમકો કયામતમે
ન પેહછાના ઊસે તાસીર જાદુહો તો એસીહો
નીકલતે હેં બરાબર અશક મેરી દોનું આખુંસે
મીતાએ દરદ તુલતીહો તરાઝુ હોતો એસીહો
કયા મોહબાફકે પૈચુને કેદ એયાર ચોટીકો
બજાહે ગર કહું ઝંજીર ગેસુહોતો એસીહો
મઝે ઇઝાકે બખશે દીલકો હરકરવટ બદલનેમે
ખટક નશતરકી હો તકલીફ પેહલુહો તો એસીહો

ગજલ દાગ.

તેરી ભીલપતકી ચીંગારીને ઝાલીમ એક જહાં ફુકાં
ઉધર ચમકી ઈધર સુલગી, યહાં ફુકા વાહાં ફુકા
મુજેહ કીયું કર ન્યકી હો આગ ઝાલીમકો જલાએગી
કીસી દીન* આતશે રંગે શફકને આસમા ફુંકા
કહાં સૈયાદ કૈસા બાગબાં કીસપર ગીરી બીજલી
ચમનમેં આતશે ગુલને હમારા આશયાં ફુકા
તુજે કબ ઈનદલીએ સોખતા દીલકી લગી તુંને સે
ચીરાગે ગુલકો કયા ફુકા જો એ બાદેખીઝાં ફુકા
સુના જાતા નહી એ દાગ તેરા સોઝ દીલ હમસે
તેરી આતશ ઝબાની ને તો એ આતશ ઝબાં ફુકા

ગજલ.

આશકકા પાસ આપકો જાની ઝરા નહી
કીયું ઈતના તુમ સતાતેહો ખોફે ખુદા નહીં
દેખે બોહોતહસી ન ઓર ખુશરૂ જહાંમેં
પર તુજ પરીસા ગમઝ વ નાઝો અદા નહીં
ગેરંસે જાકે મીલતેહો મોહ દેખતાહુંમે
કીસમતસે હેગીલા યેહ કીસીસે ગીલા નહીં
એક રાત પાસ આપકે સોયા ન ચેનસે
વલ્લાહ દીલ લગાંનેકા તુમસે મઝા નહીં
મોહ રખદીયાથા ભુલકે ઉસ ગોરે ગાલપર
ગુસા ન કીજીયે અબક બોસા લીયા નહીં

ગજલ દાગ.

તદબીરસે કીસમતકી ખુરાઈ નહીં જાતી
બીગડી હુઈ તકદીર બનાઈ નહીં જાતી
દીલલેકે વોહઅબજાન તલબકરતેહેં મુજહસે
યેહ એસી ચીઝ હેકે ઉઠાઈ નહીં જાતી
મએ પીતે સહી તોબાભી હો જાએગી ઝાહીદ
કમબખત કયામત અભી આઈ નહીં જાતી
દીલ મેરા સરાહુકે તહે તેગ ન ઉપકી
એક ફાંસકી તકલીફ ઉઠાઈ નહીં જાતી
સે હે કે યહાં દીલમે કીયા એક તમન્ના

વોહ તાબ ઝબાં બોલ્પસેલાઇ નહીં જાતી
લીલ્લાહ મેરે ઝબહ પે તકબીર તો પઢલો
બ્રતનીબી ઝબાં તુમસે હીલાઇ નહીં જાતી
એ દાગ કહા હાલ દીલે ઉસ દુશમને જાંસે
નાદાં તેરે દીલકી સફાઇ નહીં જાતી

ગઝલ બફે.

હમ હાલ અપના ઉનકા દીખાએ ચલે ગએ
લેકીન વોહ હમસે આંખ ચુરાએ ચલે ગએ
દમ ભર મેરે તડપનેકી દેખી ન તુમને સેર
અપની તરફસે બાત બનાએ ચલે ગએ
કોઠેપે વોહ જો છુપ ગએ તાબુત દેખકર
હમભી કફનમેં મોકો છીપાએ ચલે ગએ
અબતો ઉઠાયા વાશ મેરે ફાતેહાસેભી
તુરબતપે સરફ ફુલ ચડાહે ચલે ગએ
આએથે ઉસસેકેહકે નઆંઇગે અબ કભી
લો આજ ફીર બગેર બુલાએ ચલે ગએ
મુશતાક ઉનકી બાતુંકાથા વકતે નઝાભી
બોલે ન કુછ ખડે ખડે આએ ચલે ગએ
હસતા રહા વોહ બરકકી માનંદ ઔર હમ
આંસુ મીસાલ અબર બહાએ ચલે ગએ

ભેરવી.

ઓ બીરજ બસીયાં બારેકે રસીયાં રોકોન મોરી દગર યારાં—
માઇ બાપકી બડી દુલારી હાથ ન છુવો રસીરયાં
જબસે પડીમે મુરહાકે પાલે દોઇ દોઇ ભહરાવે ગગરયાંરાઓ બીરજ
તેલા લગાએ ફુલેલ લગાએ તાપર મસાલેકી ટોપીયાં
કાલી કાલી ઝુલફનપે જીઆ મોરા લલચાએ
ટક ટક મારે નઝર યારાં—બારે

ભેરવી.

જુહમત આવે શયામ મતવાલા
એક હાથમે પ્રેમકીબોટલ દુજેહાથમે પીયાલાજુહમત
દેખો દેખો સખી કહી લપટ ન જાવે
ટુટ ન જાએ મોર મોતયનકા માલ—જુહમત

દાહરો.

ગોરી તેરી નેનોને જાદુસે મારા—ગોરી
જાદુકી પુડીયાં પડ પડ મારે
કયા કરે બૈધ બીચારા—ગોરી
બડી બડી અંખીઆંમે કજરા સોયે
આશકસા ફીરતા દીવાના—ગોરી

ઠુમરી-જીલા.

મંએ પંજાબન બોલીં ઠુનક જા
કયા ઝર લાએહોમઇવાલે-મએપંજાબન
ચલોરે સખી સબ દેખન જાઇએ,
આશક સુલીપે ચડેહે ઠુનક જા—કયા
બાગોમે જાતી ફુલ ચુન લાતી
ખાજા પીર મનાતી ઠુનક જા—કયાઝર

ભૈરવ હોરી—તાલ દીપચંદી.

કોન ખેલે એસી હોરી સખીરી
પીયા હમારો લુટે જોબનવા-કોન
એક સમે પીયા રાતકો આએ
મુકટ ગુલાલ ઉડાઇ
ઉડત ઉડત મોરી આંખોંમે આવે
ચોલી હમારી તોડાઇ
સખીમેં તો ઠગસે ઠગાઈ—કોન ખેલે

ખયાલ કાનડા વાગેસરી તાલ ઠેકા.

ગોરે ગોરે મુખપર બેસર સોહે
ઓર સોહે નએનન કજરારે.
સીસ ફુલ માથે બનડી સોહે
કંઠમાલ મોહતિયન ગજરારે—ગોરે.

ખ્યાલ એમન—તાલ તીલવાડો.

અબ ગરવા જાને દે પીઅરવા મીતા પીઅરવા—
રેન ગઇ અબ બોહોત સજનવા
જાગે હમારી નંનદીઆ.
એકતો નગરકે ચરચા કરત લોગ
દુજે સોતનીઆ ગર આવે

અગરી બીપતં મોપે આન પડત હયે,
જાગે હમારી નંનદીઆ—અબ ગરવા.

ગઝલ આલમ.

કીયા કહ્યું બંધ મએખાના હમારા ભરદે પએમાના
પડેહ અશઆર રીન્દાના ગઝલ લીખીં હયે મરતાના
ચકીં ઇસ બાતકા લાના ખુદા હયે આલેમો દાના
તસદદુક મુજ પેહેલો જાના મુજેહ કહેતે હંય પરવાના
સદા રહેતી હંયે આંખેતર જીનુસે હાલ હયે અબતર
ખીલાયે ઠોકરે દરદર બનાકર મુજકો દીવાના
બદન લાગીર હયે ચેહરા ફકત જીગર ઝખ્મી હયે સીના શક
હયે ચીતલ દસ્ત લકકો દકચલ અપના હયે મસ્તાના
અરે સાકી જીગર હયે ખુંનશા હો ઇશ્કકા અફઝુ
રહે આંખે સદા મએગું પીલાવો જામ મસ્તાના
સીતમ ઝેલે તેરે સારે ન નારે આહકે મારે
કહે દેતે હયે અયે પીઆરે બુરા દીલકા તડપાના
સીતમ કરને લગે બેહદ હુઇ આદત તુમ્હારી બદ
મગર સુનને લગે શાયદ સનમ ગએરોંકા ભડકાના
સરાસર જીકા કયા નુકસાં કીયા હયે અયે દીલે નાદાં
નહી ચલતા હયે બસ ઇસઆં સીવાએ અશ્કભર લાના
નહી કુચ્ચ કદ્ર જીતેજી ન સમજે આશકી મેરી
કહેગા કયા તુમેહ કોઇ સુનેગા જબ યે અફસાના
રહું ઉસપર શીદા હરદમ મએ ઉલ્ફત પીઊં હરદમ
જહાંકા જબતલક આલમ રહે આબાદ મએખાના

ગઝલ રીંદ.

ખાન એ બુલબુલે શએદાં નહી તન્હા ફુંકા
તુને અયે આતશે ગુલ બાગ હયે સારા ફુંકા
કભી ગુલઝાર જલાયા કભી સહરા ફુંકા
કયા કહું આહે શરર બારને કયા કયા ફુંકા
હર બુને મુંહસે ધુંવા ઉઠતા હયે શાયદ તુને
દીલ જીગર દોનોકો અયે આતીશે સઓદા ફુંકા
તન દુરસ્તી હુઇ હાસીલ જો તેરે આનેસે
અપને બીમારપે કયા પડહકે મસીહા ફુંકા

તા ફલક આહે શરર બાર જો ફુરકતમે ગઇ
ગુલ પડા આલમમે બાલામે કે ફુંકા ફુંકા
ખુશ્ક હેઝમકી તરહ હડડીયાં કયું કર ન જલે
મુદતો અતીશે ફુરકતને કલેજા ફુંકા
બાદ મુરદનભી જીલાનેસે ન તુમ બાઝ આયે
સુરતે મૈયતે હીન્દુ મેરા મુરદા ફુંકા
ગરમીએ હુસ્નને એ પરદા કીયા આરીઝકા
શોલએ રૂખ્ને નકાબે રૂખે ઝેબા ફુંકા
ઇશ્ક ગીન બનકે જો લીપટા તુ ન છુટા મુજસે
કીસ પરી ખાને નહી આનકે ઝાડા ફુંકા,
જલે હમસાયોંકે ઘર આગ લગી ચાર તરફ
આખીર અયે આહે શરરબાર મોહોલ્લા ફુંકા
ગર મીયા દેખલી અયે આહે શરરબાર તેરી
યેક દીન યારકે કમરેકા ન પડદા ફુંકા
પેશતર દએરમે જાજાકે અઝાંદી અયે રીંદ
બારહા કાબેમે નાકુસે કલીસા ફુંકા.

ગઝલ વાસ્તી.

નસ્તરે હસરત રગે જાંમે ખટકતા જાયેગા
હું શહીદે ઇશ્ક ખું મેરા ટપકતા જાયેગા
ઠોકરે ખાયેગા આલમકી ભટકતા જાયેગા
જો તેરે દરસે ફીરેગા સર ભટકતા જાયેગા
નઝેગર હસરતે દીદાર મીઝગાં હયે યેહી.
દમભી નીકલેગા તો આંખોમે અટકતા જાયેગા
સોહબતે અગીઆર ઔર વો શોખ વારૂસ્તા મીઝાજ
હમનશીં બહેકાયેંગે જું જું બહેકતા જાયેગા
ખઓફ કયા તારીકીએ રાહે અદમકા ઇશ્કમે
મેરે આગે આહેકા શોઅલા ચમકતા જાયેગા
આબપાશી લાક યે આંખે કરે હો હયે કયા
હશ્રતક શઓલા મેરે દીલકા ભટકતા જાયેગા
જુબ્બે સાઇ આસ્તાને યાર પર મુમકીન નહી
વાસ્તી આશક યહાંસે સર પટકતા જાયેગા.

ગઝલ તોરાબ.

મુજેહ તો મારા હયાને તેરી કરેગા હમસે હીજાબ કબતક
દીખાદે મુખડા ઉઠાદે પડદા રખેગા મુંહપર નકાબ કબતક
ભલાયે પુછો કોઇ સનમકો હુઇ હયે તકસીર કોન હમસે
જો બાઝ આતા નહી સીતમસે યે ઝુલમ જોરો ઇતાબ કબતક
રહે હયે ગયેરોકે ઘરમે દીનભર નરસ્ક યારોંકો આયે કયુંકર
કભી વો આતા નહી મેરે ઘર રહું મંએ ગમસે ખરાબ કબતક
મેરે હરીફોંસે કરકે યારી હુવા શરીકે શરાબ ખ્વારી,
ભલા મંએ કયેસે કરૂં નઝારી જલું ન મીસ્લે કબાબ કબતક
ઉમંગ પર હયે તેરી જવાની તાકરલે બંદેસે લનતરાની
યે [illegible] અછી નહી હયે જાની રહેગા હુસ્ને શબાબ કબતક
વો સુરાહ યુસુફકી પડકે તફસીર લગાયે મુલ્લાંસે કરને તકરીર
મીઆજી યુસુફસે હો બગલગીર બગલમે જીઝવે કીતાબ કબતક
જહાં તુફાની હુબાબસા હયે કીસીકો હરગીઝ નહીબકા હયે,
વજુદ દરમાકો દેખ કયા હયે શહુદ મોજે હુબાબ કબતક
દીલા સરાપા સરૂર હોજા નીકલકે ઝુલ્મતસે નુર હોજા
નશેમે ચુર હોજા રહેગા મસ્ત શરાબ કબતક
મુજેહ તો આતીહયેદીલપેરીકકત કે ઇશ્કબાઝી હયેઇશ્કી ખલકત
વો દામ સુરતમે ફીલ હકીકત ફસા રહેગા તુરાબ કબતક

ગઝલ અસીમ.

ફીર હમારે આહો નાલેમે અસર પએદા હુવા,
ફીર નીહાલે સઇસે ગોયા સમર પએદા હુવા
ફીર કીસીકે કાનમે મોતી હમે યાદ આગયે
ફીર હમારા અશ્ક માનીંદ ગોહર પયેદા હુવા
બન્કે અખતર આસમાંપર જલ્વે આરા હોગયા
સીનએ સોઝાંસે મેરે જો શરર પયેદા હુવા
હોગા દીલ માઇલ કીસીકી સંદલી પોશાકપર
એ તરેહ ફીર ઇન્દીનો કુચ્ દર્દ સર પએદા હુવા
એપરી મંએ ભાગતાથા દેખકર સૈયાદકો,
તાઅરે દીલ ફસગયા જબ બાલોપર પયેદા હુવા
ફીર દુરે દન્દાંકા ઉન આંખોંમે અકસ આને લગા
કતરએ અશ્કોંસે ફીર સીલકે ગોહર પએદા હુવા,

સર્વને દાબવા તેરે કદસે કીયા કયા ફૂલ મીલા
ગુલશને હસ્તીમે આખીર એસમર પયેદા હુવા
કાન લગનેકા અસીમ અબ ઉસ દુરે નાયાબકે
ઇન્દાનેમ શીર એક રકીબે બદ ગોહર પયેદા હુવા

ગઝલ દાગ.

કુચબી ઉલ્ફતને તેરે દીલમે ન છોડા બાકી
રહેગઇ એક તમન્નાઈ તમન્ના બાકી
દમ ઉચલતા હયે જો સીનેમે તો દીલમે શાયદ
રહેગયા ઊસકે મીઝાકા કોઇ કાંટા બાકી
ગો વો દીલ ઉન્કા નહીં કરતે હયે ઝાહેર-દારી
પર ગનીમત હયે ઇત્ના હયે સહારા બાકી
સંગમે લાલ બના ઇસ્કકી નએ રંગીસે
ખુન ફરહાદકા થા કોઇ જો કતરા બાકી
સુબ્હ ઉન મસ્તનીગાહોંકા ન પુછા આલમ
જીન્મે થા રાતકા કુચ નશએ સહેબા બાકી
દેખકર તીરગીએ ગોરકા મંએ ચોક પડા
મંએ જાના કે અબી શબે યલ્દા બાકી
બીસ્મીલોકો જો તેરે મીલ ગઇ રાહે ઝુલ્મત
ચશ્મએ ખીજ્રમે પાની ન રહેગા બાકી
આકબત કસરતે ઇસીયાંસે મેરે ગભરાકર
રહે ગયા કાતીબે અમાલકો લીખના બાકી
મેરી તેહરીરકે અંદાઝ તો દેખો ગોયા,
કોઇ મતલબ ન રહા હયે ન રહેગા બાકી
જીતેજી ઇશ્ક મહોબ્બતકો મીટાદો અયે દાગ
કયું રહે બાદે ફના મુફતકા ઝગડા બાકી

ગઝલ દાગ.

તડપતેં હયે ઉને ગએરોંકી આહત અયેસી હોતી હયે,
ખુદાકી શાન હયે અયેસોંકી હાલત અયેસી હોતી હયે;
જબ આંખોસે લગાતા હું તો ચુપકે ચુપકે હસહસ કર
તેરી તસવીરબી કહેતી હયે સુરત અયેસી હોતી હયે;
કીયા નઝઝારા બઝમે ગએરમે ઉસ હુર તલઅતકા,
યે કયા માલુમ થાં દોઝખમે જન્નત અયેસી હોતી હયે;

ન નીકલે આલમે બાલા તક અયેસા ચાંદસા ચેહરા,
ઇની કાશીર બુતોંમે યેક સુરત અયેસી, હોતી હયે;
અભી તો ખેલ સમજો હો મગર યેક દીન દીખાવેંગે,
કયામત ઇસ્કો કહેતેં હયે કયામત અયેસી હોતી હયે;
હમારી શકલ તેરે ગમમે પેછાની નહી જાતી,
બીગડ જાતી હયે સુરતભી મુસીબત અયેસી હોતી હયે;
કફનસે મુંહ મેરા જબ ખોલ કર દેખા તો વો બોલે,
હમારે ચાહને વાલોંકી સુરત અયેસી હોતી હયે;
તેરા દીલ સંગ દીલ પીંગલે ગે જબ તુજકો યકીં આયે,
કે ઉસ્કી શાન અયેસી ઉસ્કી કુદરત અયેસી હોતી હયે,
ભરી મેહફીલમે ગૈરોંસે ઇશારે યું મેરે આગે.
મુરવ્વત આંખકી અયે બે મુરવ્વત અયેસી હોતી હયે
ઝરાસી બાતપર અગે દાગ તુમ ઉન્સે બીગડ બયેકે
હસીકા નામ ઉલ્ફત હયે મોહોબ્બત અયેસી હોતી હયે.

તમામ શુદ.

ધિ ભૂલેશ્વર છાપાખાનું.

[ઠેકાણું ભુલેશ્વર રસ્તો.]

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસ કંપનીએ

નવી છાપેલી કીતાબોની ફેરીસ્ત.

દીની કીતાબો.

- કશફુલ ખુલાસા. ... ૧ ૨ ૦
- ઝવાહીર હીંદી. ... ૦ ૮ ૦
- તરકીબુસ્સલાત. ... ૦ ૪ ૦
- સુલ્હોકા સીતારા. ... ૦ ૪ ૦

ઈમામોના બયાનમાં તથા પએગમબરોની શાનમાં.

- જંગનામા મોહમ્મદ હનીફ યાને દસમજાલસ ૦ ૧૦ ૦
- રોઝ તુશ્શોહદા યાને દસ મજાલસ. ... ૦ ૧૨ ૦
- સખાવતનામું હઝરત અલીનું. ... ૦ ૧ ૬
- રીવાયત ફાતમા સુગરાની ૦ ૧ ૬
- મજમુએ જોગીનામા મોહરમના. ૦ ૧ ૬
- વફાતનામું બીબી ફાતમાનું... ... ... ૦ ૧ ૦
- મોલુદ બાગે રસુલ ... ૦ ૩ ૦
- મજમુએ મુનાજાત ... ૦ ૧ ૬
- સબીલ ઇમામ હુસેનની ૦ ૦ ૬
- સકરાતનામું ૦ ૧ ૬
- મજમુએ મદહયાત... ૦ ૫ ૦
- મજમુએ નજમુઝઝીયા ૦ ૪ ૦
- નુરનામા ૦ ૨ ૦

કીસ્સાઓ હીંદુસ્તાની ઝબાનમાં અને ગુજરાતી હરફોમાં.

- અલફલએલા ભાગ ૨૪ પુરી, જીલ્દવાલી ... ૪ ૮ ૦
- દાસતાને અમીર હમઝા ૨ ૦ ૦
- હાતમતાઈ ૦ ૧૨ ૦
- ચાર દરવેશ ૦ ૧૦ ૦
- ગુલેબકાવલી ૦ ૮ ૦
- યુસુફઝુલેખાં ૦ ૧૨ ૦
- ફસાને અજાયબ. ... ૦ ૧૨ ૦
- મલેકમોહમ્મદ... ... ૦ ૬ ૦
- ગુલસનોબર ચેકર્દ ... ૦ ૪ ૦
- શાહેજહાં ને શાહ પરી અને રોશન ઝોહલ... ૦ ૩ ૦
- ઝેતુન મોહમ્મદ હનીફ. ૦ ૪ ૦
- તમીમ અનસારી ... ૦ ૩ ૦
- શાહેરમનો કીસ્સો... ૦ ૧ ૬
- શાહે યમનનો કીસ્સો ૦ ૧ ૬
- નાઝની પઠાન. ... ૦ ૧ ૦
- લયેલીમજનુ... ... ૦ ૨ ૦
- બીબી મરીઅમનો કીસ્સો ૦ ૪ ૦
- મસનવી બદરેમુનીર. ૦ ૫ ૦
- બારમાંસી ૦ ૦ ૬
- હાજી મંગરોલીશાહનો કીસ્સો. ૦ ૩ ૦
- કીસ્સો ઔરતદલ્લા... ૦ ૧ ૬
- છબીલી ભઠીયારી ... ૦ ૨ ૦

ગઝલસ્તાન તથા શેર.

- બાહારે ગુલશન યાને મજમુએ ગઝલઆતે નાદરા... ... ... ૦ ૧૨ ૦
- ચમનેબેનઝીર પુરી ભાગ ૩ જીલ્દવાલી. ... ૧ ૦ ૦
- દીવાન ઝામીન ... ૦ ૮ ૦
- દીવાન સાદીક ... ૦ ૪ ૦
- બાહારે બોસ્તાન ... ૦ ૩ ૦
- નેહાલે ગુલશન. ... ૦ ૨ ૦
- ગુલીસ્તાને રાગ ... ૦ ૩ ૦

નાટકોના ગાયનોની ચોપડી હીંદુસ્તાની ઝબાન અને ગુજરાતી હરફોમાં.

- ઈંદર સભા ચીત્ર સુધાં ૦ ૨ ૦
- લયેલી મજનું ૦ ૨ ૦
- હવાઈ મજલસ. ... ૦ ૩ ૦
- તોફએ દીલ પઝીર યાને બંજારા નાટક. ... ૦ ૦ ૯
- નકશે સુલેમાની ... ૦ ૩ ૦